

קדשי קדשים פרק ראשון מעילה

ב.

עין משפט
נר מצוה

א א ב ג מ"י פ"ג מהל'
מעילה הלכה א:
ד [מ"י שס]:
ב ה מ"י פ"ח מהלכות
פסוקה"מ הלכה טז:

שיטה מקובצת

(א) לזנוג אר חרן אר
 נבאח: (ב) משה וחסד
 נבאח: (ג) משה וחסד
 נבאח: (ד) משה וחסד
 נבאח: (ה) משה וחסד
 נבאח: (ו) משה וחסד
 נבאח: (ז) משה וחסד
 נבאח: (ח) משה וחסד
 נבאח: (ט) משה וחסד
 נבאח: (י) משה וחסד
 נבאח: (יא) משה וחסד
 נבאח: (יב) משה וחסד
 נבאח: (יג) משה וחסד
 נבאח: (יד) משה וחסד
 נבאח: (טו) משה וחסד
 נבאח: (טז) משה וחסד
 נבאח: (יז) משה וחסד
 נבאח: (יח) משה וחסד
 נבאח: (יט) משה וחסד
 נבאח: (כ) משה וחסד
 נבאח: (כא) משה וחסד
 נבאח: (כב) משה וחסד
 נבאח: (כג) משה וחסד
 נבאח: (כד) משה וחסד
 נבאח: (כה) משה וחסד
 נבאח: (כו) משה וחסד
 נבאח: (כז) משה וחסד
 נבאח: (כח) משה וחסד
 נבאח: (כט) משה וחסד
 נבאח: (ל) משה וחסד

[illegible]

חוד
לה
חוד

ינ ברישא חיבת דחנא דמנח:
 ס' קלים ס'ד' ומה'ד' ס'ד':
 ו' ובאימוריון א' (אור: ס'
 ממשנה כן הוא ראל השתא
 מ' ק' ונאמ' י'ד' דרכלל:
 א' נ' כל כ' שחטה וקבלה
 ה' שיריה גליון כתוב בגמ' כ'ן
 ס' מ'ס' ארל' נ' וא' ג'ר'ן
 ש' לו שעת היחר לכהניס א'ן
 ס' דרפשיט' דמועלין כ'ן ריש
 א' נ' נ'פ' ק'ן ש'ט' מ'נ' ואל' ו'ו
 ש'חט' ש'חט'ה' כתוב כדכמי' וש'חט'
 ו'כ'מ'ס' חל' מ'מ'ל' ו'כ'מ'ס'
 ה'ה'כ'י' נ' מ'ע'ל' ה'ה'כ'י' ו'כ'מ'ס'
 ב'ג'ליון
 ה'ה'כ'י' ו'פ' המ'חית'ן כ'מ'ס' ש'ט'
 א'פ'ל'ו ו'ק' ביוס ד"א ד'ה'י
 ו'ן ל'י'ש' ג'ר'ס' א'ר'ט'נה'
 ו'ה'ק' ב'יוס' נ'מ' ד'א'כ'י' א'פ'ל'
 ה'ה'כ'י' מ'ז'כ' ו'ק'בל'ה'
 ו'ק'ט' ש'חט'ה' ו'ק'בל'ה' ה'ה'י'ן

בן חטאת ואשם ושלמי צבור שיש בהן מעילה עד
שיהא בהן שעת היתר לנהניס דהיינו לאחר זריקה עד שעת
זריקה מיקרו קדשי ה' וגו' ובאימוריא אף לאחר זריקה אבל בקדשים קלים
אין בהן מעילה עד לאחר זריקה שאלו הוצרכו חלק צבור ואי שיש בהן
באימוריא: ששחטין בדרום. ודינן
לשחט בצפון כדאי' בפ' אהרה מקומן
(ובסנה' דף מו.) מועלין בהן בגמרא מפרש
מאי דיו רבותא וא"ת האי שחטין בדרום
היכי דמי אי דקבל בצפון הא למה לי
מנינא בסמוך כפיפא ואי דקבל בדרום
אס כן ברישא הו ליה למינאי ששחטו
בדרום וקבל בצפון ואי וכן שחטו בצפון
וקבל בדרום דלא הו רבותא כל כך כמו

קדשי

ומועלין בהן ^(א) שחטמן
 וכן בצפון וקיבל דמן
 לילה בלילה וזרק ביום
 וחוצין למקומו מועלין
 שהיה לה שעת היתר
 לא היה לה שעת
 יאזול היא שהיה לה
 השגשגמאה ושיצאה
 שעת היתר לכהנים
 וזין למקומה ושקיבלו
 מ' קתני קדשי קדשים
 בהן פשיטא משום
 ויקנינו מידר מעילה
 יאמר עולא א"ר יוחנן
 כי מעילה דבר תורה
 דרום כמה דחנקינן
 ותו לא חזו כלל אבל
 ש' קדשים ^(א) אבל ראוי
 למיתני כל הני צריכי
 אבל דמן בצפון הכא ^(א)
 דקבלה בצפון הוא
 דמן בדרום ^(א) הואיל
 מידר מעילה ^(א) ואי הוה
 הוה הוא אבל ^(א) שחטה
 לאו זמן הקרבה והאי
 ניפק מידר מעילה ואי
 הואיל וקבל דמה ביום
 ביום וזרק דמן בלילה
 קמה כמאן דחנקינן
 המשמע על חוצי לאמנו
 הואיל ומרצין לפיגולא
 איבעיא

בכמו ג'י דרוס אלל גרסיין אפכא שטט צלילה חורק ביום שחט ציוס חורק
 וצו צלילה דזיקא עיקר צבירה ויהא מידוש יומר כששנים צוריק דליכט מעילה
 ואל ולכזי צניק קצבה ג' צול ונקט זריקה משום דלא אפשר לנמס
 ואל שפחא שחטת משום כסוף הלל וקבלה מיד ציוס דקרי ושמעיה
 ואל בר שחיה לה שעת היתר אבהיה. פ' שנושט צוריקא
 לאין מועלין ללא קרינא כזו קדשי ה' פשיטא משום דשחטן בדרום
 אפוקינן מיד מעילה. ואל לימנ דהא קמ"ל צוריקא לל מהניא כזו אפוקי
 ואל דהא פשיטא הוה כיון דהא צוריקא כפסול ללא מהניא ואל
 ואל דלפי כה פשיטא מורי יחא שפיר וקמיה אפכא צבירות השא
 קדשים שחטו צצאו מיד מעילה כזו. דכיון שהולני לאיצוד
 לא אקרו קדשי ה' חוץ דאמנו וחיון אפוקימו אפא
 כלומר כהוהו. ואל לימנ דהו כמאן דחנקינהו ללא חוץ למיד
 ואל השאל (כל הני דכאן צמחתינן) כיון דליכא מ' דלכא
 ואל אקרו כמאן דחנקינן כל שני ודלכא טפי

דמועלין בהן דלילה לאו מחוסר זמן הוא אלא שחט על מנת להקטיר
חוץ

[illegible]

גהות הב"ח

אף שיהיה חזק לקענים לאחר זריקה דאף
 על גב דהשעתא לאויה לכהנים הוואלי
 ויבמה לה שעת הכושר קודם וכן שנפסלה:
 אין מועלין בה. דלא קרינא דהי מקדשי
 ה' (ויקרא ה) הוואלי וכבר היתה ראיה
 שמועלין שפולין וזרקו אף דמה.
 י"טמאין וזרקו ונזכרונות יחד לא
 הותרה בהן טומאה: ואיזו היא שהיה
 לה שעת הכושר לכהנים עלנה ונשטמא.
 דהוואלי ושמיטת זריקה הוו כראוי היתה
 ראיה לכהנים עלאי' דשוב נפסלה בזניה
 אז ביצוא להשקא לית בה שעת לכהנים
 אין מועלין בה: ואי זו היא שלא היספ

מזמור רע"י

והיינו טעמה נדקש' הני מרין לחוך נומן
 ויחוך לתקומתו טפי מכל הני דלגנא ברשא
 דמולעלין ביה דהני מרין יאמקסן ארדדי
 ומחל קרל נפקי במס' (דף כה).
 מואס האכל יאכל וגו' ושקטן פפולין (ט).
 בעלי מומין (גמ' גמ') א' דמני ברשא
 לוא: (בב' יא' ס' א' אסא הוואל יארמר
 עולא: דמ' פפרק ורל חטאס' (דף יג').
 ויחל' פפרק ורל חטאס' (דף יג').

[illegible]

[ובכן] אם שחטן ביום בצפון חורק דמן בלילה. אף עג לב דלילה לאו זמן הקרבה מעולין בהן; ולא כדן הארז ומעולין הוא חורק ביום היינו עקר עבודה. למאן? וזאן ציל וזאן קתני: ואי לאו כדן חורק. והיינו מיגול דיון בך כרת: ואז חורק למקמן. והיינו נמי מיגול לאו פסול מעולין בהו תגרייהו: פיגול חורק וזמנו פיגול חורק למקמן חורק קרף נפקי מואם האכלא יאכל וזאן ירצה אהרן: כלל אמר ר' יהושע כל שהיה לו שעת היחידה לבכנים, איצט"פ פסול נפסלה שעתו וכל שאר היה חי: ואזוי היה שהיה לה שעת היחיד שלהו. לאחור וריקא וזאן שנשמתו או שיצאת אהיה אהיה לבכנים בין יהודה היה שעת אחת חורק שלשן אף מעולין בך חורק אדשי נעים: ואזוי אהיה שעת היה שעת היחיד. ששששש... ושקבלו מפסולין וורוקת את דמן בטמאין חורק טמאמה: סידא אהיה וזמנו ערלא אמר ר' יוחנן קודשים שמתו יצאו מיד מעילה. לקמן פריך ילדיו חי קודשים שמתו יצאו מיד מעילה דאז חול לא לגבנה לא להרויט דאז פורין קודש ממוי ר' אבל אמר דאז חורק קשים. כדנתן בארזו חורק קודש קשים לקי שחטותן כלב כמקום בלילה חיה שעת חולת חורק חורק. ומקצת בעתה בליליא אמר כמאן נתקונן דין קמ"ל דאז וברבן אהיה אצטריך למימאנא. לא שחט ביום חורק בלילה לא אצטריך למימאנא: דבר ברבדה עבדי ביום אלא וזאן ציל וזאן קתני: ואיכא דמטשי' האי ואי אנה שחט בלילה חורק שחטו חורק וזמנו חורק למקמן. למאי חזו האמר חיה פיגול ולא חזי לא אמרין לגבנה ולא חורק יל ומצינן לפיגול כלומר כיון דהא חטישה פיגול חטיבה כל כך צוריתה מצינן דלעולם לא נקבצו כל מתיחין חורק מצינן דאמרינן בטמא ובחסות ואם האכל יאכל משכר וזאן לא אהיה צריכה הארצא גיטא מה הארצא שר לא חרצה ע שיקרבו כל מתיחין לשמך קר הארצא פיגול לא נחשב כלצא מתיחין לשום מחשבת פיגול. הילכך כיון דחטישה צריכה מצינן אכתי לא יצאה

שחוט בדרום ולקבל בצפון או להפך. תוס' הרא"ש וכן בתוס': (ת) מידו. גליון ול"ג דהא אינו פשוט
הדם אפ"ה מועלין דאל"כ למה לי שינה בלא שינה נמי איכא מעילה

[illegible]

במשנה מועלין בן
 ביער שחטן: (ג) רש"י ד"ה
 דקדשו וכו' אש"י דמקבלה
 וכו' היינו עיקר ענינו
 יהיו נדרים שלא: (ג) ד"ה
 ושקולו וכו' וי"א נמי הנך
 נדמים ברישא אמר"ד וחסמ
 ונחלל נחמק: (ד) ד"ה לאו
 וכו' ברילילה לאו זמן
 התקנה הוא וא"י שחט:
 (ה) א"י חטא וכו' וא"ל וכו'
 וקמנו: נ"ב לך היה גורם
 ומצמיחך בן בנא א' שחט
 נזים חזק בלילה וק"ל:
 (ו) ח"ק וכו' וי"א שחט
 בלילה או חזק בלילה נחמ
 ק"י הוא:

מוסף רש"י
ששחטן בדרום מועלין
בבין. ולא אמרינן כמאן
תמקיעון דמי וכו' וכו'
קדשים דמי ולא מרי
מעילה. (זבחים עב.)
מועלין בה. ולא קדשי ה'
ש' ואע"פ דהשתא אין לה
עשת דמיסר (מנחות עב.)
קדשים שחטו יצאו מידי
מעילה. משום דמחי קדשי
ה' ויוון דמחו להו לא קדשו
ה' (לקמן עב.) ולא קדשי ה'
יעשו דלא חו לגבוש. וקדוש
ממים ומי תיב בזה. ולקן מוין
לא הקדשו לאכילת נבלתם
(לקמן עב.)

רבינו גרשום

קדשי קדשים ששחט בדרום. **אע"ג** שחינו לישוט בצפון לא יצאו מקדושתן ומועלין בהן כשיטת מהן בשחט פורטה ולא תימא כי כשהן בדרום יקבל דמו בצפון דהא עיקר צבודה בצפון הוי דמקבלה יאילין מצות כהונה ומקבלה יאילין הוה צפון אלא אפילו שחטן בצפון וקיבל דמן בדרום **אע"ג** דעיקר עבודה הויא בדרום שלא כדינן

אפילו כרם בלילין (הוא); ויש
 שחשן בענין חורבן וירושלם
 שחשן בצפון וחישיב על
 אות ואין בו כרת אפילו
 במשך שלשום ביום חשן
 שחשן לאובדו כרם אפילו
 שחשן לעורה לאחר זיקא
 ח' קריא חידר ויהיה
 בקרבות חידר ראה חור
 ח' חטא: כמאן דנקיט
 כלבים כח' ח' ח' ח'
 עזרה: חשן ח' ח'
 ומעיל דלילה לא מחסור
 וירוק ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 לחתים ואמא מעיל ח':
 גינול ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'
 ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח' ח'

סדר העבודה וזהו יכול להיות